

Telegraful Roman

Apare Martia, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 euroane.

Pe șase luni 16 eor. — Pe trei luni 8 eor.

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul Inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Pentru rânduieală și liniște

Ziarele maghiare aduc potop de stiri. Multe se raportă la chestiunea nastră românească. Vorbesc despre pretinse înțeleasuri ce s-ar fi luat cu noul guvern maghiar; de pertractări între membrii comitetului executiv al partidului național român și ministrul Jászi. Se plasează stiri chiar și din București și Iași. Toate cu o vădită intenție. Cu intenția de seducere. Se mistifică adevărul. Se acopere realitatea cu paianjeniș de lațuri.

Si oamenii noștri se nedumiresc. Stau neputincioși de a alege adevărul. Si combinațiile purced să neliniștească obștea, purced să stirbească credința și să slabească nădejdea.

Sântem în situație să desmînșim toate svonurile răspândite de zarele neromânești. Nemic nu-i adevărat. Doar că din sinul comitetului executiv al partidului național român s-au delegat o seamă de fruntași, cari împreună cu delegații partidului social-democrat român compun consiliul național român, coordonat consiliului național maghiar.

Si încă ceva. Reprezentanți ai acestui consiliu al neamului românesc au luat contact cu ministrul Jászi. Dar nu să rezolve ei chestiunea națională română, ci ca împreună cu reprezentanții celorlalte națiuni din Ardeal să afle chezașile de trebuință pentru asigurarea liniștei și bunei or-

dine pe seama tuturor locuitorilor de pe olaturile Ardealului.

In privința viitorului ce trebuie să aștepte neamul nostru, nu au făcut nici un demers. Stau toți neclintiți pe temeiul declarației făcute de deputatul Al. Vaida în parlament. Asupra sorții națiunii noastre se va rostii adunarea națională.

Convocarea adunării naționale vor face o membrii consiliului național român, așător în Arad. Ei sănătău îndrumăți și chemăți să străjuiască vremea și să potrivească bunul prilej pentru ziua cea mare. Pentru praznicul mult așteptat.

Până atunci președintul consiliului național român d-l Dr. Teodor Mihali roagă prin o circulară obștea românească de pretutindenea să nu dețină decât declarațiilor ce apar în foile românești cu îscălitura consiliului național român ori a vreunui membru al acestui consiliu.

Ordonă și invită intelectualii români să se organizeze în consiliu național după comitate. Sa se stăruie a creă astfel de consiliu-filiale în toate comunele românești de pe teritoriul comitatului.

Prezidenții și delegații consiliilor comitatense vor forma împreună cu comitetul partidului național român marele consiliu al națiunii române din Ungaria și Transilvania.

Membrii consiliilor comitatense sănătău datori să îngrijască de liniștea și ordinea dintre locuitori, de asigurarea vieții și a avutului lor. În acest scop

vor purcede în bună înțelegere cu delegații organizațiilor similare ale celorlalte națiuni.

Temeiul de existență și de acțiune pentru fiecare consiliu comitatens il formează declarația deputatului Vaida. Abatere nu este admisă.

«Interesul neamului este să ne găsească ocuparea iminentă organizați până în comune, spre a putea desvolta activitatea recerută pentru paralizarea tuturor influențelor dușmanoase cauzei viitorului neamului».

In aceeași vreme consiliul național român se adresează națiunii române în următoarele:

Răsboiul lung și săngeros început din interes străine, s'a sfârșit. A învins ideea, că fiecare națiune să dispună liber asupra sorții sale, să fie egal îndreptățit și fiecare om să aibă tot aceleași drepturi. Soarta națiunilor mici este pusă în mâinile cele mai bune, și cele mai mari națiuni culte ne garantează realizarea idealurilor noastre.

Durere, s'au ivit vesti triste și din satele românești, cari ne vorbesc despre jăfuirii, fărădelegi și volnicii, comise nu din partea poporului cinsit și a românilor de bine, ci de oameni destrăbalați și bețivilor satelor.

Frați Români! Fraților ostași, cari v'au întors după atatea suferințe lungi și grozave la vatrele voastre, voi cari cu gurile mute ați fost purtați prin toate câmpurile de răsboi, pline de sânge și suferințe, voi cari venind acasă ați aflat poate familiile

voastre flămânzite și nedreptățite: ascultați de sfatul conducătorilor voștri de un sânge și o lege!

Frați și soldați români, fiți cu răbdare! Fiți cu atragere și iubire către neamul vostru, care în zilele acestea a intrat în rândurile națiunilor libere, fiți mari la suflet în ceasurile acestea grele ale anarhiei și vă arătați demni de încrederea și sprijinul anticipat de națiunile mari culte, fiți demni de iubirea desinteresată a celui mai mare om de astăzi, al președintelui republicei americane: Wilson, care ca un al doilea Mesia a adus la învinuirea ideea că fiecare popor și fiecare individ să fie egal îndreptățit și stăpân pe soartea sa.

Consiliul Național Român, compus din următorii bărbați: Dr. Teodor Mihali, Vasile Goldiș, Dr. Alexandru Vaida-Voevod, Dr. Stefan C. Pop, Dr. Aurel Vlad și Dr. Aurel Lazar, — apoi dintre reprezentanții partidului social-democrat român: Ioan Flueraș, Iosif Jumanca, Enea Grapini, Tiron Albani și Iosif Rănoi, — reprezintă astăzi întreg neamul românesc din Ungaria și Ardeal, este recunoscut nu numai de puterile mari ale lumii, ci și de guvernul unguresc revoluționar.

Fiecare soldat român, deslegat de jurământul dat împăratului, are liberă voie să intre în sfatul militar național român (gărdă națională română), să poarte simbolul mandru al suveranității lui naționale, tricolorul, și este supus numai și numai consiliului național român.

FOIȘOARA**Pe-o clipă**

De parte stau earăs de tine,
Să lene reci umbre covoară.
In liniștea sfântă și apa
Adoarme în vad lângă moară.

Si palida luna zimbește,
De multe ce vede și știe.
Ea singură și bate cărarea
In cântec de noapte târzie.

Sub vâl negru zace tot jurul
In ultima clipă de vară...
Aș râde să plâng, ca umbra și
Pe-o singură clipă s'apară.

Ioan Berghia.

Răsboiul popoarelor

— Amintiri, de Romulus Damiani —

In fata morții. — Reconstrucția unei linii telegrafice în ploaie de gloanțe. — Bravo, Aron Avram!... ești soldat fără păreche. — Urcarea pe muntele Krn (2245). — Frontul de pe Krn.

(Fine)

După o mică pauză, Aron scoase din sacul său o sticlă cu rum, o destupă închină, apoi trase din ea, de două ori, și o trecu celorlalți zicând:

— Ei, dragii mei, ce ne facem noi

acum? Incepem lucru, ori mai răsuțăm? Eu unul, și tu atâta, că până poimâne seară trebuie să dau gata linia. Si e lucru mult măi, și greu. Nu și tu, măi ai noștri, cum să-l îspravim,... că doar, cum mama dracului să sărim noi, de pe vârful lui Golobar pe vârful lui Vrsici?

— Las' gândul astă, Arone. Se mai răsuflăm nișel, apoi vom vedea noi ce facem, răspunse Vasile.

— Mai Arone! Niciodată n'ăș fi crezut să easă din tine așa om, cum te văd eu azi, și acum, — zise Nicolae din Sebeșul-săsesc. Par că te văd și acum, ce copil slab și prăpădit erai. Apoi nu te-am mai văzut ani, mulți ani de zile. Si apoi când, într-o zi venisești cu socrul la voi în Cărpiniș, te-am văzut răsărit flăcău mandru, 'nalt și vânjos. Te făcuți strejarul părintilor tăi. Necăjt cum ai fost, ai muncit ziua și noaptea din greu, și ai ridicat pe spatele tale o căscioară nouă, și gospodăria grea a tatălui tău, și incepuse o viață mai t'cnită la vatra noastră, și maică-tă bună și veșnic miloasă cu toți a ajuns ceasurile liniștii.

O lacrimă mare căzu din ochii lui Aron, auzind cuvintele acestea.

— Iș mai aduci aminte, Arone, de horele și de șezătorile din satul tău? Duminele și în zile de sărbători, cine era cel dintâi, în șura lui Toc Tănăsă, cel cu

trei fete, și Lisandru, țiganul, cu gloaba lui de diplă (vioară), cui ii tragea la ureche? Si fetele cu flori în șorț, și cu cămășile înflorite se prindeau de mână, cu flăcăi incinși cu brăe, tricolorul românesc, și cu flori în pălărie. Si diplă lui Lisandru înținerea și zicea cu foc. Mai și Arone, cu căt foc duceai tu brâurile, și cum strigai, — și când venea amurgul și liniștea se întidea asupra satului, numai glasul tău se auzea cu melodia subțire a gloabei de diplă, și cu murmurul doinelor. Si prin inserările limpezi petreceai fetele acasă, le strângeai și le pupai. Ti-ai fost dragi, și le jucai în hori ca nimeni altul. Una căte una s'au dus dragostele ușurele, și a venit dragostea cea mare, dragostea cu Lina, care și-a luat liniștea, și și-a adus zile arăzoare și nopți nedormite.

— Ai dus-o, o vară, o toamnă, o iarnă, o primăvară, și o altă jumătate de vară, cu dragostea asta, și când iști era mai dragă lumea, a suflat, în ciuda fericirii tale, trimbișă răsboiului.

— Lasă, mai vere Nicolae, nu mai spune, că-mi sfătuji inima, zise Aron, sterghându-și cu degetele lacrimile din ochi. Mai bine să ne gândim acum la datorința față de noi, decât să ne lăsăm răpiți de amintiri, mai zise, ridicându-se subit, și dintre odată schimbă la față. Sculași-vă și voi, căci iute înoptează, și apoi nu mai

vedem, pe unde să punem sărmale telefonului.

Toți se ridică. Unii dintre ei începă a se uita și a măsura terenul.

— Mai Arone, nu putem face altfel, decât că cinci dintre noi să clădească de aici pe Golobar la vale, până la stația de telefon, a grupei Golobar, și ceialalți să clădească linia pe păreții stâncilor lui Golobar, față în față cu păreții stâncilor lui Vrsici. Altfel, numai păserile pot cădi aici, zise sergentul Visarion, din Vinț. Funii avem destule... Pe cel dintâi, care coboară să puie sărmă, îl legăm de al doilea, ce îl intinde sărmă, pe al doilea, îl legăm de al treilea și de al patrulea, ce port pe spate acăță după grumazi roata cu sărmă, și al cincilea ține funia, și o leagă de pe un vârf de stâncă pe altul.

— E bine aşa, cum zici tu Visarione, numai atât e rău, că în felul acesta, nu îspravim lucrul, nici într'un an de zile, răspunse Aron. Ziua ne-ar vedea italianul, noaptea nu vedem noi. Dar să vă spun eu altceva. Să impletim în zece, atâta sărmă, căt credem, că ajunge, pentru a să legăm vârful lui Golobar cu vârful lui Vrsici. Si apoi, unul dintre noi, eu, trec spânzurat, pe mâni dincolo. Fac stație, și apoi iar mă reîntorc pe Golobar.

— Așa nu se poate, Arone, răspunseră toți. E imposibil. Cazi, și Doamne fe-

Frați Români! În curând o să apară între voi brazi soldați și ofițeri ai gardei naționale române. Alăturați-vă cără ei și dați-vă brațele și inițiile voastre române întru ajutorul și sprijinul lor.

Consiliul Național Român se adresează cără voi, și vă cere următoarele lucruri:

1. Dați mâna toți cei buni și cinstiți, fără deosebire de neam și lege, și susțineți ordinea, apărăți viața și avutul oamenilor.

2. Primiți cu încredere bărbații trimiși de Consiliul Național Român între voi cu scopul de a vă lumină și ajuta.

3. Constituiți-vă imediat în gardă locală, în care poate fi primit fiecare om de cinstă, fără deosebire de neam și lege.

4. Să luati la cunoștință, că jafuri și omoruri compromisă cauza sfântă a democrației nouă, care este chemată a închegă lumea într-o singură societate, unde vor domni cele mai curate idei ale libertății, frățietății și egalității.

5. Fiecare ofițer și soldat român, care încă nu s'a anunțat și nu are împărțire, are datorința a se prezenta fără amânare la biroul Consiliului Național Român (Arad, strada Fábián Gábor nr. 7).

Fiecare Român are datorința să contribuie la susținerea ordinei. Jafuitorii sănăti cei mai mari dușmani chiar ai poporului românesc. Dați-ne mâna de ajutor, ca să putem prezenta înaintea lumii tinăra și frumoasa națiune română în deplina ei curățenie, nepărată, în întreaga ei splendoare.

Pentru Consiliul Național Român:

Dr. Stefan C. Pop.

Republika proclamată în Berlin

Abdicarea împăratului Wilhelm. — Prezident al republikei Ebert. — Alte știri.

Evenimentele în Berlin se desfășoară cu repejune uriașă.

Împăratul Wilhelm s'a hotărât să părăsească tronul. A renunțat și fiul său, moștenitorul de tron, la drepturile sale asupra coroanei.

Documentul despre abdicarea împăratului s'a publicat în noaptea de

9 Noemvrie 1918 atât în Berlin, cât și la cartierul general.

Prințul *Max de Baden* a oferit postul său de cancelar deputatului *Ebert*. Social democrații, imediat după ce au aflat abdicarea lui *Wilhelm*, au proclamat republică. Prezident al republikei va fi *Ebert*. Garnizoana din Berlin a trecut pe partea social-democraților. Turburări, până acum, nu s'au întâmplat.

In legătură cu cele petrecute la Berlin, social-democrații din Viena cer tot mai stăruitor, ca împăratul *Carol* să abdice dela domnie și, împreună cu dinastia să părăsească țara. Familia imperială trăește retrasă cu totul la Schönbrunn. E foarte deprimată și gata de plecare.

Intre Germania și Întelegeră s'a încheiat în 9 l. c. armistițiul. De ieri noaptea nu se mai dau lupte la frontul apusean.

Tratativele armistițiului la Belgrad

Generalul *Franchet d'Esperey* a primit în 7 l. c., la ora 6 seara, delegația maghiară, sosită sub conducerea prim-ministrului *Károlyi* la Belgrad în vederea încheierii armistițiului.

Din comunicatul oficial publicat următoarele:

Károlyi a citit memoria guvernului poporului din Ungaria, accentuând principiile democratice ale stăpânirii nouă. Membrii delegației n'au venit în fața generalului ca miniștri ai-regelui, ci ca însărcinăți ai poporului. Guvernul poporului din Ungaria recunoaște statul neutrăndator ceho-slovac și sudslav. Numai cu privire la stabilirea granițelor mai sănăt unele controverse, care însă vor putea fi deslegate la conferența de pace. Tot asemenea, vor fi prezентate conferenței de pace pentru rezolvire toate problemele de naționalitate.

Delegaționea se roagă în sfârșit, ca în cazul când au să staționeze trupe străine în Ungaria, să se transmită soldați italieni, englezi, francezi sau americani.

Generalul *Franchet d'Esperey* a consultat cu interes memoria citită de *Károlyi* și a observat:

D-voastră reprezentanți numai națiunea maghiară, și nu reprezentanți popoarele celelalte din Ungaria. Maghiarii erau, până la 1867, oameni simpatici în Franță, cât timp adeca se luptaseră pentru libertate, încercând să scutere jugul nemțesc. Rákóczi și Kossuth erau admirăți și în Franță. Însă, dela 1867 încoace maghiarii au apăsat naționalitatea. Față de Ungaria aceasta, In-

țelegera a purtat aceleași sentimente dușmanioase, ca și față de Germania. Maghiarii au mers alătura cu germanii: prin urmare vor plăti și vor ispăși împreună. Astăzi mai poate să ajute maghiarii, numai Károlyi. N'au decât să se grupeze cu toții împrejurul lui, dacă mai doresc să obțină ușurări. Cehii, slovacii, români și sudslavii ar putea altfel să sfășie în bucăți Ungaria.

In sfâtuirea ce a urmat după aceasta, timp de două ore, cu Károlyi și Jászi, generalul francez a predat punctele de armistițiu ale Întelegerii.

In primul punct se spune, că guvernul unguresc trebuie să evacueze de trupe teritorul la sud de Someș, dela Bistrița, Murăș-Oșorhei, de-a lungul Murășului până la revârsarea lui în Tisza, Măria-Tereziopol, Baja, Cinci biserici, până la granița croato-slavonă. Jandarmi și poliție, precum și administrație, se pot întinde mai departe.

Al doilea punct se raportă la *demobilizare*: se permite să se păstreze pentru susținerea ordinei numai 6 divizii de infanterie și 2 de cavalerie.

Al treilea punct îndreptăștește Întelegera să ocupe toate punctele însemnate strategice din Ungaria.

Al optulea punct cuprinde hotărâri privitoare la mijloacele de comunicație.

Al 14-lea punct hotărăște controlul poștelor și al telegrafului prin Întelegeră.

Al 16-lea punct dispune, ca Ungaria să desfășe toate legăturile sale cu Germania. Numai astfel de raporturi se pot susține, care sănăt aprobate de Întelegeră.

Delegația ungurească a declarat, că semnează convenția numai dacă Întelegeră la tratativele de pace garantează contraori căruia atac dușman teritorul de astăzi al statului ungar, cu excepția Croației și Slavoniei.

Până la tratativele de pace, guvernul unguresc va exercita stăpânirea asupra întregului teritor al statului în acord cu consiliile naționale: maghiar, slovac, român, sărb și nemțesc.

Armistițiul nostru cu Italia

Condițiile armistițiului, stabilite de italieni, sănăt următoarele:

1. Imediata închidere a dușmăniilor pe uscat, apă și aer.

2. Demobilizare în întreaga Austro-Ungarie și retragere fără întârziere a unităților care operează pe toate fronturile. Rămân, în teritor austro-ungar, cel mult 20 di vizii, în efectivul lor înainte de răsboi. Jumătate din materialul de artillerie, de divizie și de corp, precum și armamentul corespunzător de pe teritorul cel evacuatează armata austro-ungară, are să fie adunat în anumite puncte hotărâte de aliați și de Statele Unite.

3. Evacuarea tuturor ținuturilor, ocupate de Austro-Ungaria dela începutul răsboiului și retragerea puterilor austro-ungare până la linia și termenul, ce le vor

fixă comandanții dela diferitele fronturi ale puterilor aliate.

Toate aceste ținuturi vor fi ocupate de trupele aliaților și ale Statelor Unite.

4. Alianții au dreptul absolut de mișcare liberă pentru trupele lor pe teritor austro-ungar, și de-a ocupa orice puncte strategice. Rechizițiile se plătesc.

5. Retragerea desăvârșită a tuturor trupelor germane, în timp de 15 zile, nu numai dela fronturile italiene și din Balcani, ci de pe întreg teritorul austro-ungar, și internarea tuturor trupelor germane, care în terminul arătat nu vor părăsi Austro-Ungaria.

6. Administrarea provizorie a teritoriilor evacuate se încredințează autorităților locale, sub controlul comandanții de stațiiune a trupelor de ocupație ale aliaților.

7. Liberarea imediată a tuturor prizonierilor de răsboi ai Întelegerii și a celor internați, fără reciprocitate.

8. Bolnavii și răniții, rămași în teritor evacuat, vor fi îngrijiti de personal austro-ungar.

Urmează apoi condițiile privitoare la predarea *vaselor de răsboi* și a evacuării litoralului și a porturilor.

Condițiile armistițiului nu formează prejudecăți pentru pacea care se va încheea.

Condițiile armistițiului cu Turcia

Armistițiul făcut cu Turcia conține următoarele condiții:

1. Deschiderea Dardanelelor și a Bosforului, cu ieșire liberă la Marea Neagră. Ocuparea forturilor din Dardanele și Bosfor prin aliați.

2. Locurile unde sănăt așezate mine și alte asemenea mijloace de apărare în apele turcești, au să fie descoperite, car la înălțarea sau distrugerea lor se va da mână de ajutor.

3. Se vor comunica toate informațiile posibile despre minele din Marea neagră.

4. Toți prizonierii de răsboi ai aliaților și armenii internați sau captivi au să fie adunați la Constantinopol și predăți Întelegerii fără condiții.

5. Imediata demobilizare a armatei turcești, cu excepția trupelor trebuințioase pentru paza granițelor și susținerea ordinei. Efectivul armatei și distribuirea sa se vor stabili prin Întelegeră, după sfâtuire cu guvernul turcesc.

6. Predarea tuturor vaselor de răsboi.

7. Are drept Întelegeră de a ocupa toate punctele strategice, dacă situația ar fi amentinătoare pentru dânsa.

8. Retragerea trupelor turcești din Persia nordvestică și din Caucaz se face conform somării Întelegerii.

9. Toate căile ferate au să fie puse sub controlul ofițerilor aliați. Batum și Baku se ocupă de trupele aliaților.

rește, nu mai rămâne din tine, nici o sfârșită de os.

— De n'o mai rămânea, tot atâtă e, zise Aron. Să încercăm, măi fraților.

Câteva minute în urmă, toți unsprezece se puseră pe lucru. Împleteau sărmă în plin întuneric de noapte. După 9 ceasuri de muncă grea, fu gata împlinită în zece, cum vruse Aron, o funie de sărmă de 500 de metri de lungă. Distanța aeriană între vârfurile menționate, nu e mai mare, decât cel mult 200 de pași.

După munca aceasta grea, toți se lăsară pe o parte și apoi adormiră.

La 4 dimineață Aron trezii pe fiecare. Apoi scoase ear din sac sticla cu rum, închină, o trece ear din mână în mână tovarășilor ce stăteau întinși în formă de triunghi, apoi se ridică de pe locuri, se puse în mijlocul triunghiului în picioare, își facu de două ori cruce, și apoi împreună îndinu-și mâinile, și privind spre cer zise: Doamne, sfinte Dunezeule, o munca grea mă așteaptă! Mă arunc, pentru țară și tron, de viu în brațele morții. Fie-ți milă, sfinte Dumnezeule, de mine, de robul tău Aron Avram! Ajută-mi, Doamne, și mă scață de primejdie!

Toți începură plângere, văzând scena aceasta.

Aron nu era însă omul, care te lasă să

plângi. Curajul său neșărmurit mereu în deamna la bărbătie.

— Măi ai noștri, sculați-vă acum și lăsați plânsul, căci doar încă n'am murit, strigă el, ieșind din triunghi. Să îndoim acum în două funie, să legăm la mijloc un bolovan de piatră, care doi să-l aruncăm după muchia capului lui Vrsici, și doi, ori trei, să ție de capetele funii, cari le legăm ia aici, de stâncă aceasta, ce își arată dinții ieșîti din gura vârfului lui Golobar.

La 6 dimineață funia era pusă, și ea legă vârfurile celor doi munți, aşa cum vră Aron.

O jumătate de ceas în urmă, Aron își puse o roată de sărmă după grumazi, și apoi, făcându-și de trei ori cruce, începu să execută un lucru de necrezut. Se prinse cu mâinile de sărmă-funie, se lăsa spânzurat între cer, prăpăstii, și pământ, și zicându-și mereu: «Nu te teme, Arone, nu te teme, Dumnezeu e cu tine», înaintă închet, dar bine. Astfel executase, Aron Avram, față de zece martori o minune.

Când fu sub vârful lui Vrsici, se prinse întâi cu dreapta, apoi cu stânga de grumazi, și apoi se trase în sus.

La orele 5 d. a. staționarea telefonică de pe muntele Vrsici fu gata. Un ofițer de gardă, al trupelor ce aveau să vie ca mânăseară în tranșeele nouă, o luă în primire.

Acum mai rămase să se facă combi-

nația cu trupele din tranșeele de pe Golobar. Lucrul acesta fu mai ușor.

Când Aron se întoarse pe acelaș drum, feciorii noștri de bucurie că scăpase nevătămat îsprăvind un lucru de preț nevalabil pentru conducerea răsboiului, îl îmbrățișară și îl pupară. Apoi punându-se roată în picioare, își împreună ear mâinile și își multămiră lui Dumnezeu. După rugăciune șezură jos, și apoi fiecare își tăia o bucată din pânea uscată ce o aveau cu ei. Nici unul nu zicea nici o vorbă; toți se uitau la Aron, și găndeau: «Mare viață este, Arone!»

— Măi ai noștri! Eu cred și zic, că încă în noaptea astăzi să legăm stația de pe Vrsici cu linia de foc de pe Golobar.

Mâne pe zi, ne văd și ai lui Manoilă, și apoi știți voi bine, că de drag ear ne trimitem gloanțe de joc.

— Bine, frate Arone, să facem să scăpăm de necaz, — răspunseră toți.

Dimineață la ora 6 Aron bătu în ușa unei caverne, ascunse după o stâncă pe Golobar. În mână stângă ținea un fir de telefon. Era firul de telefon al staționilor: «Vrsici—Golobar».

Aron văzând că nu deschide nimănii

ușa în care bătuse, o deschise el, și apoi intrând și păsind cără un locotenent, — adjutanțul comandanțului trupelor, — zise: d-le locotenent, vă înștiințez cu supunere,

— Cum? Se poate să fi isprăvit voi minunea aceasta? Să legați telefonic doi munți? — întrebă locotenentul.

— Da, se poate, d-le locotenent, — răspunse rece Aron. Apoi începu a explica cum legase munții.

Când Aron nu mai avea ce spune, locotenent

10. Predarea tuturor ofițerilor turci în Tripolis și Kyrenaika garnizoanelor celor mai apropiate italiene.

11. Toate porturile din Tripolis și Kyrenaika se predau celui mai apropiat aliat.

12. Toate persoanele militare și civile germane și austro-ungare au să fie îndepărtate în timp de-o lună de pe teritorul turcesc.

13. Turcia se obligă să întrerupă toate legăturile cu puterile centrale.

14. Dușmaniile între aliați și între Turcia încețează cu ziua de Joi 31 Octombrie 1918, ora 12 la ameza.

Celelalte condiții se raportă la afaceri de natură economică, ordine publică și comunicație.

Senat central al ofițerilor și soldaților români

In Viena s'a constituit Senatul central al ofițerilor și soldaților români, și a publicat în mii de exemplare următorul apel:

Ofițeri și Soldați români!

Popoarele din împărația austro-ungară se organizează pe baza națională și democratică. — Drept aceea ofițerii și soldații români din Bucovina, Ardeal și Ungaria, în adunarea lor de astăzi, ținută în Viena, și au ales din mijlocul lor un Senat (sfat) militar, ca secția militară a comitetului național român din Bucovina, Ardeal și Ungaria cu sediul în Viena.

Scopul acestui senat militar este să organizeze pe toți ofițerii și soldații români din aceste țări.

In interesul cauzei noastre românești senatul militar face cără toți ofițerii și soldații români următorul apel:

1. Fiecare soldat român, care se află la depourile (cadrele) din monarhie, sau care se reîntoarce dela front este soldatul comitetului național român, și n'are să primească nici o poruncă dela străini, nici să pună jurământ pentru altă armată decât pentru cea românească. Astfel să nu se înroleze la nici o armată străină și sub nici un steag, decât al Românilor din Bucovina, Ardeal și Ungaria.

2. Soldații români să nu se lase moșii pentru scopuri străine de ale Națiunii române și să nu se alăture la cete ireguolare, conduse de interese particulare și dușmane neamului român.

3. Fiecare soldat român să se ferească de acte samovolnice, de jaf și prădăciune, căci aceste crimi stau sub pedeapsa legilor.

4. Soldatul român să nu se lase jignit în sentimentele sale naționale, să nu împiedece însă pe celelalte națiuni conlucioare în manifestarea voinei lor naționale și în exercitarea drepturilor naționale și să nu jignească sentimentele naționale ale altora.

noștri, dar că Aron primiță sau nu decorația, nu știi spune.

După 3 zile de odihnă, 20 de soldați primiră ordin, să mergem pe muntele «Krn». Intre noi era și un sas din comuna Vurpăr, în comitatul Sibiului, singurul străin de neamul și de sângele nostru.

Urcarea pe muntele Krn (2245) e cea mai periculoasă dintre toate de pe munții teatrului de răsboi italo-austro-ungar. Pe Krn sănătatea numai prăpăstii și stânci. Faptul acesta negru, mărit de veșnică primejdie, te face să înțelegi că aici nu e loc nici pentru fantazie, nici pentru teorie. Si te face să simți, că acuta realitate începe fără transiție, acolo unde sfârșește durerea. Nicătre, nici chiar în cea mai grea ploaie de gloanțe, nu e mai mult expusă viața soldatului, decât aici pe Krn.

Iarna zăpadă e de 20 de metri de groasă, vara, în Iulie și August, de 5 până 6 metri de groasă. Muntele întreg e învelit veșnic, într'o mantauă albă, ce periclită orientarea.

Dacă n'ar fi prisonierii ruși obișnuiți cu geruri mari, cari aproape de un an de zile curăță zăpadă, atunci comunicarea, alimentarea și corespondența cu pușinele noastre trupe de pe Krn, ar fi absolut imposibilă. Oamenii noștri nu ar putea isprăvi munca rușilor, din cauza gerului.

Când imediat după isbucnirea ră-

5. In fiecare oraș din împăratie, unde sunt soldați români, să se constituie — acceptând acesta principii și urmându-le într-o toate — că un senat al ofițerilor și soldaților români. Fiecare senat va trimite căte un delegat în senatul central definitiv.

6. In toate afacerile acestei organizații soldați români să se adreseze la biroul «Senatul central al ofițerilor și soldaților» în Viena, I. Löwelstrasse 8. Telefon Nr. 4157, Stelle 8, care îi va sta fiecărui în ajutor.

Viena, 31 Octombrie 1918.

«Senatul central al ofițerilor și soldaților români».

Regimentul românesc nr. 64 dela Orăștie, sosind în aceeași zi, s'a prezentat și a pus jurământ de credință înaintea Senatului militar român.

Pe casarma din Strada Löwel s'a arborat treicolorul român d'asupra inscripției: *Regimentul român ardelean nr. 64*.

Aviz

Doamne și domnișoare române din Sibiu sănătate rugate să pofteașă Marți în 12 l. c. n. la orele 4 după ameza la o întrunire în curtea Școalei civile de fete a Asociației.

Stirile zilei

Un comitet pentru asigurarea ordinei publice, liniștei și alimentației în comitatul Sibiului. În 5 Noemvrie a. c. s'a constituit în Sibiu sub președinția domnului vicecomite H. Schöpp, un comitet comitatens pentru asigurarea ordinei publice, liniștei și a alimentației. Membrii acestui comitet sănătate către trei bărbați de încredere ai celor trei națiuni, din cele două orașe și șase preturi.

Dela seminarul Andreian. Începerea lecțiilor la seminarul Andreian se amână pe timp nefotărăt.

Măsură anacronică. Prin o telegramă vestește ministrul cultelor și instrucției publice, că a suprimat instrucția limbii maghiare în clasele I și II ale școalei primare nemaghiare.

In clasele III, IV, V și VI rămâne și pe mai departe duhul lui Apponyi stăpânitor. — Vom reveni.

Bucuria în Roma. Știrea că trupele italiene au ocupat Triestul a produs în Roma și în toată Italia cea mai mare însuflețire.

boiului cu Italia, trupe italiene, «alpinii», au luat vârful lui Krn, atunci a dovedit statul major italian lumii întregi o artă mare de răsboi.

Se știe că noi, încă în Iunie 1915 am pierdut vârful Krn. Atunci trupele noastre încă neobișnuite cu munții, credeau că în afară de ei nimeni nu poate străbate până pe vârf. Dar iată că într'o bună dimineață venirea subit alpinii, ce punând mâna pe cel mai însemnat punct de observare, în dirigerearea ofensivei sau defensivei pe vârful lui Krn, și declară de prizonieri pe hoțevii noștri, și apoi îi duse departe în Italia.

Dacă în istoria răsboiului se va vorbi de atacul acesta fără asemănare al italienilor, atunci strategianii noștri vor adăuga: A fost o adevărată artă de răsboi luarea vârfului Krn. Si de fapt, comandatura noastră supremă recunoaște însă valoroasa această operă inimică.

Alpinii au urcat noaptea, pe funii, zidul masiv, și dacă noi am putut împiedica înaintarea lor, atunci și noi sănătem adevărați măestri de răsboi.

Pe Krn negura în fiecare dimineață, iarna ca vara, se urcă pe păreți masivi ai stâncilor, și să călare pe vârf. Efectul său umed se duplică sus în aer, cu negurile ce vin dela marea adriatică. Singura lor piedecă în drumul lor spre răsărit e mun-

Poporul aclamă armata și pe rege. În străzile Romei se petrec scenele cele mai vii. Clopoțele bisericilor vestesc pretutindeni bucuria oamenilor.

Uzinele Scoda. Pe uzinele Scoda dela Pilsen s'a arborat sindical ceh. Muncitorii, cari nu erau cehi de naționalitate, li s'a dat drumul Uzinele au trecut în stăpânirea statului ceh.

Oficiul de externe din Viena. Cîtim în ziare vieneze, că după ministrul de externe, contele Iuliu Andrásy, și-a dat demisinea, oficiul de externe din clădirea dela Ballhausplatz îs urmează licvidarea. Oficiantii unguri, împreună cu Andrásy, au părăsit Viena. Numeroase «acte secrete» parte s'a nimicit, parte s'a dus în alte locuri.

Slovaci se alătură la statul ceh. Din Praga se anunță, că reprezentanții consiliului național slovac au sosit acolo și au fost primiți în mod festiv de membrii dela Narodny Vybor și aclamați de popor. Reprezentanții slovac au rostit vorbiri de pe balconul hotelului, unde erau închiriați, și au declarat că slovacii se alătură la statul ceh.

+ **Ioan Matei,** paroh ort. rom. în comuna Zdrăpăt, protopopiatul Zarandului, a încetat din viață în 17/30 Octombrie a. c. în etate de 44 de ani, lăsând în adâncăjale pe soția sa cu patru orfani minori. Veșnică lui amintire!

Disolvarea comandaturii militare ces. și reg. din Ardeal. Ministrul de răsboi al statului național maghiar din Budapesta, a ordonat să se disolve comandatura sus menționată și să se atașeze apoi comandaturăi hovizei pentru Ardeal din Cluj.

In Sibiu rămâne numai o comandanță de stație militară supusă celei din Cluj.

La sfatul militar român. Se caută două domnișoare care știu scrie la mașină, 10 coroane plată pe zi. Să se anunțe înainte de ameza, între orele 10—11 a. m., în odaia Nr. 49 la Seminarul Andreian.

+ **Virginia Perția născ. Micu,** soția lui Bazil Perția, farmacist în Feldioara, a reșosat în 2 Noemvrie n. 1918 în al 29-lea an al etății și al 12-lea an al căsătoriei.

Înmormântarea i s'a făcut Luni în 4 Noemvrie n. la 2 ore d. a. în cimitirul român din Feldioara. Odihnească în pace!

Legiunea română pentru Ardeal. Dl Amos Frâncu din Cluj ne vestește că a organizat în înțelegere cu intelectualii români din Cluj și jur legiunea română ardeleană.

Ne permitem a observa că centralizarea legiunii înțimpină greutăți, e nepractică și inopportună. Sfatul nostru e să

tele Krn, cel mai blâstămat tiran al soldaților de pe frontul italian.

Pe Krn găsim la o înălțime de 1490 metri o baracă, un spital de munte. După o urcare de o noapte și o zi întreagă dăm de niște telefoane, cari cu aparate optice anunță evenimentele.

Răniții, notez că numai cei ușor răniți din linia de foc, se aduc pe spate până la spitalul indicat. În dosul spitalului sub o stâncă mare e o topitoare de zăpadă. De aici se duce apă soldaților din linia de foc. Iarna, când din cauza lavinelor, din cauza gerului, — 39° până 42° grade, — și a viscolelor de zăpadă, orice încercare a suii e absurdă, soldații din tranșee îs topesc însăși zăpadă, și trăiesc din proviantul economisit vara.

Pe Krn operațiunile belice sănătate în urma faptelor descrise, aproape moarte. Numai artleria arată din când în când viață.

La linia de foc se poate merge numai pe întuneric, mai bine noaptea. Muntele Krn, fiind însă aproape întotdeauna învălit în negură deasă, soldații cari sănătate obișnuiți cu drumul și cari știu pozitiv unde e «neacces», aceia merg și ziua, fără a mai ținea socoteală că acolo liniile beligerante sănătate numai de 15 pași distanță.

Cât de mult sufer soldații din liniile de foc de pe Krn, nu mai spunem. Ei sănătă martiri în plin înțeles al cuvântului,

purceadă și dânsii în conformitate cu noi și cu cei dela Arad, organizând legiunea română pentru comitatul lor.

Distincție. Părintele Eugen Munteanu din Toracul mic a fost pentru a patra oară distins ca preot militar, de astădată cu «Crucea de aur cu coroană pentru merite» pe pantica de viteză.

Amânare. In urma ordonanței ministeriale Nr. 4846/1918 M. E., se amână per tractările în afaceri civile și criminale, puse pe zilele din 4 până inclusiv 17 Noemvrie 1918, la toate judecătoriile regești din țară.

Anunțare de locuințe. Dela magistratul sibian se anunță: Toți proprietarii de case și chiriași, cari dau în chirie odă mobilate, și voesc să primească ofițeri în odăile lor, sănătate rugăți să se anunțe îndată la oficiul de închiriere dela magistrat.

+ **Aleman Dancăș.** Primim următorul anunț funerar: Înfrânti de durere aducem la cunoștință tuturor rudeniilor și cunoștișilor, că preaiubitul nostru tată, soț, bunic, fratele Aleman Dancăș, după scurte suferințe a adormit în Domnul Vineri, în 1 Noemvrie 1918 în Cluj, în vîrstă de 72 ani. Rămasilele pământești ale scumpului defunct s'a așezat spre veșnică odihnă Joi în 7 Noemvrie n. la ora 12 din zi în cimitirul gr. or. din Răsinari. Dormi în pace suflet bland, căci ai văzut zorile măntuirii neamului tău Răsinari, la 7 Noemvrie 1918. Ana Dancăș n. Șogă, soție. Maria, Ana, Ilarie, Petru, Șerban, Constanța, fii și fiice. Bucur, Stana frate, soră. Paraschiva Dancăș n. Ciucean, noră. Numeroși nepoți, nepoate, cununăți, cununate, veri și verisoare.

La Belgrad. Regele Petru al Sârbiei, plecând dela insula Corfu, a sosit în capitala țării sale, la Belgrad, unde a fost primit cu mare alău.

Pământ se poate cumpăra. S'a desființat opreliștea guvernului cu privire la cumpărare și vânzare de pământ. Acum nu mai e nici o greutate, pentru cei ce pot cumpăra.

«Telegraful Român» apare silnic. Fiindcă întâmplările din statul nostru se succedează cu iuțeala fulgerului de pe o zi pe alta, și fiind interesul bisericii noastre ca preoțimea și publicul cel mare, care e legat de Ziul nostru, să cunoască mersul lucrurilor și să aibă prin ziarul nostru curența orientare, și informații, de azi încolo «Telegraful Român» până la alte dispoziții al onoratei comisiuni administrative a tipografiei arhidicezane, va apărea în fiecare și seara, aşa că cu poșta de seara să poată fi expediat publicului cititor.

Redacțiunea.

Deocamdată nu voi mai arăta jertfele soldaților români, dela detașamentul de telefon Nr. 117, depuse pentru buna noastră cerere după o altă viață socială.

Azi mă mărginesc a declara, că români aceștia, construind linii telefoniice pe afurisitul Krn, au săvârșit adevărate minuni de viteză.

Cătănești

*Gălăje, țar' amară,
Toată 'ncinsă 'n foc și pară,
Cu fruntea fețiorilor
Tat pe vârful munților,
Munți de peatră, întăriți,
Cu păduri acoperiți.
Pădurile-s lungi și late,
Nu poți prin ele străbate,
Ear rusul afurisit
Şade 'n tufe-acoperit,
Şi trimite gloanțe 'n noi
Ca și picurii de ploi.*

*Pe dealul la Stanislău
Ard două lumini de său:
Nimeni nu le poate stânge,
Fără înima mea când plâng.
Plâng înima în mine
Ca 'n copilul de trei zile;
Dar copilul mai încreză,
Inima mea niciodată!*

Nr. 668/917.

(277) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Corna, protopresbiterul Abrudului, se publică concurs nou cu termen de **30 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt cele fasonate în coala B, pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu, în terminul arătat mai sus, și pe lângă observarea dispozițiilor reglementare, concurenții se vor prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta și predica, eventual a celebra.

Abrud, 8 Octombrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop.

Nr. 568/1918

(278) 1-3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școala ort. rom. din Peles, protopresbiterul Câmpenilor, se publică concurs cu termen de **20 zile** dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sănt:

1. Salar dela comuna bisericească 600 cor., restul dela stat.

2. Cvartir în edificiul școalei.

Învățătorul ales e dator a conduce în Dumineci și sărbători copiii la biserică, și a cânta cu ei răspunsurile liturgice, și școala de repetiție.

Concurenții își vor înainta rugările instruite după normele din vigoare subsemnatului oficiu în terminul arătat și se vor prezenta în comună pentru a face cunoștință cu poporul.

Câmpeni, 16 Octombrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Câmpenilor în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
prot. adm.

Spre luare aminte!

Când cu spargerea de Sâmbăta spre Duminecă noaptea, s'au furat din magazinul de pălării Carl Niedermayer, din Strada Ciznădiei, cam 160 dzine pălării de domini, peste 120 dzine căciuli, 25 până în 30 dzine pălării de dame din velur, catifea și pâslă, 20-25 dzine pălării de copii, 400-500 bucăți de pantaloni la pălării de dame, în deosebite lăimi și colori, și numeroase alte articole.

On. public să se ferească de a cumăra din acest material.

Comunicări privitoare la descoperirea făptuitorilor și a lucrurilor furăte să se facă la direcția poliției sau în Strada Ciznădiei Nr. 33.

(279) 1-2

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane a apărut :

Manual de cântări bisericești

sau

Octoihul mic

care cuprinde: Rânduiala Vecernieei, Utrenei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polileul, Pripelele, Catavasiile, Irmoasele, Svetiilele și a.

Se află în depozit spre vânzare la
Librăria Arhidicezană.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă Cor. 5-50, plus porto postal recomandat 70 fileri. — Legătură imitație de piele Cor. 7-50, plus porto postal recomandat 70 fileri.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidicezană din Nagyszeben — Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

însoțit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariali

de

Aurel Popoviciu,
dăhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidicezan prin decisul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu **5 Cor.**
plus **50 fil.** porto, recomandat.

La «Librăria arhidicezană» din Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Stefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

La «Librăria arhidicezană» din Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Căzut-a cununa capului nostru

cuvântări funebrale

de

Dr. Ioan Lupăș.

Prețul unui exemplar **8 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane, în traducere românească, făcută de dl **T. V. Păcăian** a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinței în spirit creștin. Degenerarea morală. Sublimitatea evangeliului. Împărăția lui Dumnezeu*.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidicezană** din Sibiu. Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri** plus **15 fileri** porto poștal.

Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

A apărut:

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. româna

în care se cuprind: Rânduiala liturgie; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire cu s. cuminecătăru ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după impărtășirea cu s. cuminecătăru; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidicezană**, și se vinde legată frumos, în coloare rosie, cu **60 fileri**.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă **20%**.**Piese muzicale de Tib. Brediceanu.****Doine și cântece românești pe teme populare.**

(Canto și piano)

Caiet I (ediția a doua).

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puiul cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, bădiță, dragi ne-avem.
Bădisor deparțior.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediția a doua).

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjăit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
Dupa ochi ca murele.
Trageți voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.

Păsărică mută-ți cuibul.
Leagănă-te frunzulijă.
Turturea din valea sacă.
Cântec h iducesc II.
Ce vii, bade, târzior.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umblă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragoste noastră.
Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzulijă.
Auza, mândro, cuccu-ți cântă.
S'a dus cucul de păicici.

Nou!

Mă Timișe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricită de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Caiet V.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sănt pe pământ.

Nou!

Caiet I (ediția a doua).

De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediția a doua).

Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Târna.
Invărtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediția a doua).

Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Hațegana.
Invărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Invărtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.
Ardeleana V.
Brâu (Danu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramureș.

Nou!

Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Invărtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Cor. 10 — fr.

La șezătoare.

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.
Nr. 1. Doina lui Sorin.
" 2. Mândrușă cu ochii verzi.
" 3. Cântec din bătrâni.

Nr. 4. A lui Moș Marin.
" 5. Melodrama.
" 6. Cântecul Ilenei
" 7. De masă.
" 8. Scenă.

Nr. 9. Cântec haiducesc.
" 10. Brâu.
" 11. Duet.
" 12. Invărtita și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 16 — fr.

Rândunica, vals (ediția a doua)
Viorele, vals (ediția a doua)
Aurora, vals
Quadrille, pe motive românești
Preludiul Hora din «Serata etnografică» (ediția a doua)
Hora (Do ♭ minor — Cis moll) (ediția a doua)
Nou! { Hora (Re ♯ major — Des dur)
{ Hora (La ♯ major — As dur)

Cor. 5 — fr.
" 5 — "
" 5 — "
" 5 — "
" 4 — "
" 4 — "
" 4 — "

Piese epuizate au apărut în edițiuni noi. :-:- De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRĂRIA ARHIDICEZANĂ Sibiu (Nagyszeben).